

Bilag til Forsl. t. L. om Fiskeriet i Danmark.

Hellesthynder. (*Hippoglossus maximus*).

Om Hellesthynderen kan her paa Basis af egne Undersøgelser kun siges, at Unger paa noget under en Alens Længde jævnlig fanges i det nordlige Kattegat.

Denne Fisk er i de seneste Quartier i Kattegat bleven sjældnere og sjældnere i store Eksemplarer. Den fordrer sagtens lang Tid til at blive „fuldvoksen“.

Den 24de Marts 1892 saa jeg en Han paa 20 Tommer og to Hunner paa 14 og 16 Tommer i Frederikshavn; de vare alle umodne.

Haaifingen. (*Drepanopsetta platessoides*).

(Syn: *Hippoglossoides limandoides*).

Der er af Haaifinger under disse Undersøgelser maalt et stort Antal (se Tabel XIV), og ingen af disse ere købte af Fiskerne, der altid bortkaste disse Fisk som værdiløse. Kun et af de fangede Individuer er under 3 Tommer; maaste de under og ved denne Størrelse gaa gennem Vaadneses Masker; thi Fiskene ere i den unge Alder meget smalle. Ogsaa i England og Skotland synes man at kende meget lidt til de smaa Haaifinger. Willjeborg omtaler i „Sveriges och Norges Fiskar“ dog en ganske lille Unge.

Man kan paa Tabellen finde to tydeligt fremtrædende Aargange foruden de voksne Fisk (Hunner), der kun ere fundne i ringe Antal, mærkelig nok. Den yngste Aargang (paa Tabellen noget over et Aar gammel) er i Foraaret 1893 repræsenteret i Kolonne 8 fra Læsø-Kende (26de April) af Individuer paa ($2\frac{3}{4}$) $3\frac{1}{4}$ — $4\frac{1}{4}$ “; den ses senere at vokse i Løbet af Sommeren og Efteraaret. Denne yngste kendte Aargang er altid fanget paa dybt Vand (10—38 Favne) og talrigt paa det dybeste Vand. — Yngelen fra Vinteren og Foraaret 1893 har jeg i 1893 ikke fundet Spor af noget Sted i Farvandene; den maa vel ogsaa opholde sig paa dybt Vand; paa lavt findes den sikkert ikke hos os; — og at den aldeles ikke skulde leve i vore Farvande er vel ikke rimeligt, siden den aar gamle Yngel findes saa langt ind i disse som ved Nordfyn og maaste længere. Det er imidlertid ogsaa paafaldende, at der findes saa faa Hanner af disse Fisk i vore Farvande; dog, det synes efter Jultons Undersøgelser ved Skotland at være Regel ogsaa der.

Den næste Aargang (lidt over 2 Aar til $2\frac{1}{2}$ o. s. v.) er særdeles almindelig paa Tabellerne og fanges næsten altid sammen med den yngre Aargang; den spænder om Sommeren over Individuer mellem ca. 5—8“, men hverken denne eller den yngre Aargang har til samme Tidspunkt aldeles samme Størrelse overalt i Farvandene; der er f. Eks. kendelig Forskel paa Aargangen Størrelse i Juli Maaned (saavel i 1892 som i 1893), saaledes at de synes retarderede i Udviklingen (særlig den yngste Aargang) i de dybe Farvande i det nordlige og østlige Kattegat (se paa Tabellen Kolonne 5, 11, 12 fra „Øst for Læsø 27—38 Favne. 1ste Juli 1892“, „Stagen 33 Favne. 7de Juli 1893“, „Nord for Anholt 21 Favne. 21de Juli 1893“) i Sammenligning med de andre Steder, der enten alle ligge paa meget lavere Vand eller dog (Læsø Kende) ere saaledes beliggende, at de hydrografiske Forhold ere væsentlig anderledes end for de førstnævnte Steders Vedkommende.

Paa de dybtliggende Steder gør Sommertemperaturen først langt senere paa Aaret og da langt svagere sin Indflydelse gældende; Vintertemperaturen er til Gengæld ganske vist ikke saa lav paa disse Steder. Om derfor netop dette Forhold er det afgørende i denne Sag, skal jeg lade være usagt; men de hydrografiske Forhold ere i det Hele paa de nævnte Steder meget forskellige.

Blandt Individuerne mellem $7\frac{3}{4}$ og 13 Tommer har jeg fundet flere, der i Foraaret aabenbart nylig havde leget, efter de store, tomme Ovarier at dømme; en enkelt Hun med løbende Rogn fandtes endnu den 5te April 1893 ved Kerteminde. Jeg maa derfor tro, at deres Legetid falder i Vinteren og det tidlige Foraar; dette stemmer ogsaa med stotste Opgivelser.

Hvorfor de store Individuer ere saa sjældne, er en Sag, der har bestæftiget mig meget, da jeg først var bleven opmærksom paa den; dette var jeg ikke straks; thi denne Fisk har jeg oprindeligt kun opret liden Opmærksomhed, da den spiller en aldeles underordnet Rolle for Fiskeriet.

Hanner ved jeg ikke at have set over 8“, og Julton opgiver dog (10 Report Scot. Fish. Board. pag. 240, Tabel) 12“ som Maksimumstørrelsen for Hannerne.